

sit beløb, indtil vedkommende ser sig i stand til at udbedre manglen.

Skatteministeriet kan tilslutte sig det hensigtsmæssige i Landsskatterettens forslag på de øvrige punkter.

3.1.5.4. Forslagets indhold

Forslagene i § 1, nr. 11, 12 og 15, går for det første ud på at omredigere bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 42, således at bestemmelsen om henholdsvis klageafgift i § 42, stk. 4, og bestemmelsen i § 42, stk. 5, om indhentelse af en udtalelse fra SKAT, udskilles til to selvstændige paragraffer. Herved bliver reglerne mere overskuelige. Endvidere er bestemmelsen om klageafgift gjort mere struktureret og dermed nemmere at læse.

For det andet går forslaget ud på at undgå, at en klager, som udbedrer en mangelfuld klage efter den frist, som Landsskatteretten har sat efter § 42, stk. 3, men inden udløbet af klagefristen til Landsskatteretten på 3 måneder, skal betale klageafgift for klagen på ny. Det sker derved, at det betalte klageafgiftsbeløb tilbagebetales klageren samtidig med, at Landsskatteretten afviser en klage. Såfremt klageren udbedrer klagen, skal der samtidig med indsendelsen betales et klagegebyr på ny.

For det tredje indeholder bestemmelsen i den nye § 42 A, stk. 3, en præcisering i nr. 3 af, at klageafgiften også tilbagebetales, hvis en genoptagelsesansøgning imødekommes af SKAT som følge af, at hidtidig praksis er endeligt underkendt ved en dom, en landskatteretsafgørelse, eller ved en praksisændring, der er offentliggjort af Skatteministeriet. Hermed er der i lovteksten gjort udtømmende op med tilbagebetalingsituationerne.

For det fjerde indeholder den nye bestemmelse i § 42 B, stk. 1, en mulighed for Landsskatteretten til at vælge mellem at lade SKAT udarbejde en sagsfremstilling og lade SKAT indhente klagerens bemærkninger hertil eller selv at høre klageren over sagsfremstillingen.

Det forhold, at en klager efter gældende regler skal betale et nyt klagegebyr til Landsskatteretten for at få en udbedret klage realitetsbehandlet, kan afholde en klager fra at udbedre klagen. Forslaget fjerner en sådan økonomisk hindring og forbedrer derfor skatteydernes retsposition. Også det forhold, at der i alle tilfælde, hvor Landsskatteretten afviser en klage, sker samtidig tilbagebetaling af klageafgiften, stiller klagerne økonomisk bedre. Endelig vil en klager i nogle sager kunne undgå at skulle forholde sig til samme

sagsfremstilling to gange, hvis Landsskatteretten vælger selv at høre klageren over SKATs sagsfremstilling.

3.1.6. Ændring af udtrykket »forhandling« til »møde« - § 1, nr. 13

3.1.6.1. Gældende ret

Efter skatteforvaltningslovens § 43, stk. 1, har klageren adgang til at udtale sig ved en »mundtlig forhandling«. Efter bestemmelsens stk. 2 kan Landsskatteretten anmode den myndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved den »mundtlige forhandling«.

3.1.6.2. Forslagets baggrund

I rapporten fra Skatteministeriets concernprojekt om »Kortere sagsbehandlingstider i Landsskatteretten« foreslås det, at udtrykket »mundtlig forhandling« erstattes af »møde«. Det skyldes, at udtrykket »mundtlig forhandling« er misvisende, idet kontorforhandlinger er en lovbestemt adgang til at udtale sig, som supplerer bestemmelsen om partshøring i forvaltningslovens § 19.

Der afholdes altid møde med sagsbehandleren på Landsskatterettens kontor, hvis klager har anmodet herom. Der er også mulighed for telefoniske forhandlinger, herunder telefonmøder med flere deltagere, samt for stedlige forhandlinger på et skatteceter i provinsen.

Det er Landsskatterettens erfaring, at udtrykket »mundtlig forhandling« giver mange klagere det indtryk, at Landsskatterettens sagsbehandlere er bemyndiget til at forhandle klagepunkterne i klagerens sag. Det er imidlertid ikke tilfældet. Der er alene tale om et møde, som tjener til sagsoplysning. Ved mødet kan Landsskatterettens sagsbehandler søge skatteyderens klagepunkter og sagens faktum afklaret, notere klagerens synspunkter ned, modtage eventuelle nye bilag og lade disse indgå i den samlede vurdering af sagen.

Herved kan klageren skuffes i sine forventninger til mødet. Dette kan i sig selv give anledning til, at Landsskatteretten skal bruge tid på at forklare klageren, hvad der ligger i udtrykket »mundtlig forhandling«.

3.1.6.3. Skatteministeriets overvejelser

Da udtrykket »mundtlig forhandling« kan give anledning til misforståelser hos klageren, bør udtrykket ændres til det mere neutrale udtryk »møde«.